

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ।

ਜੇਕ

ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਜੇ.

ਕਰਤ ਏਆਰ ਸਿੰਘ ਉਰਫ. ਮੰਗਟੂ, - ਮੁਦਈ-

ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਸੁਰੈਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਬਚਾਅ ਪੱਖ-ਜਵਾਬਦਾਰ।

1951 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 875

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (V of 1908)— ਆਰਡਰ 2 ਨਿਯਮ 2— ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ—ਨਾਬਾਲਗ— ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਨਾਬਾਲਗ ਦੇ ਗਾਰਡੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹਿੱਸਾ—ਬਹੁਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਨਾਬਾਲਗ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੰਪਤੀ x0 ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ—ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਕਾਰਨ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ—ਕੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਜਾਂ ਘੋਰ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ—ਦੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਭਾਵੇਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਨ— ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਭਾਵੇਂ ਆਰਡਰ 2 ਨਿਯਮ 2, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਹੈ।

195
5

ਮਾਰਚ, 1st

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ 2 ਨਿਯਮ 2, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨਾਬਾਲਗ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਆਚਰਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਜਾਂ ਗਲਤ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਨਾਬਾਲਗ ਆਪਣੇ ਅਗਲੇ ਦੋਸਤ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਅਗਲਾ ਦੋਸਤ ਘੋਰ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ। ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਗਲਾ ਦੋਸਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ। ਅਗਲੇ ਦੋਸਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਇੱਕ ਟੁਕੜੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਪ੍ਰਤੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਘੋਰ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 2 ਨਿਯਮ 2 ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਪੁਰਸ਼ ਧਾਰਕ ਦੇ ਵਾਰਸ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਕੋ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੁਕਮ 2 ਨਿਯਮ 2 ਦੂਜੇ ਸੂਟ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦੇਵੇਗਾ।

ਗੋਪਾਲ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਨਰਸਿੰਗਾ ਰਾਓ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਦਾ ਅਨੁਸਰਣ ਕੀਤਾ; ਇਫਤਿਖਾਰ ਹੁਸੈਨ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਬੇਅੰਤ ਸਿੰਘ (2), ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ; ਵਿਯੰਕਟ ਅਵਚਿਤ ਪਾਟਿਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਓਕਾਰ ਨਬੂ ਚੌਧਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (3), ਬੂਟਾ ਬਨਾਮ ਫੈਜ਼ ਬਖਸ਼ (4), ਅਤੇ ਦਰਬਾਰੀ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਗੋਬਿੰਦ ਸਰਨ (5), ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ।

ਸ਼੍ਰੀ ਜੀ.ਸੀ. ਬਹਿਲ, ਜਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ, ਮਿਤੀ 1 ਅਗਸਤ, 1951, ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਿਓ ਪਰਸ਼ਾਦ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ, ਮਿਤੀ 4 ਜੂਨ, 1951 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਦੀ ਦੂਸਰੀ ਅਪੀਲ 'ਪੂਰੇ ਖਰਚੇ ਸਮੇਤ' .

ਸੀ ਐਲ ਅਗਰਵਾਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਵਾਈਪੀ ਗਾਂਧੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਜੋ, ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਵੰਜ ਸਾਰਣੀ ਹੈ-

ਗੋਪਤ		ਤੇਗਾ	ਨਿਹਾਲ	ਝੰਡਾ	
ਗੋਪਤ	ਚੂਹੜ		ਆ	ਕਾਲੂ	ਭਾਣਾ
1	1	1	ਆ	1	^ ^ * "
ਮਗਬਰ ਲੱਛੀ	ਕੇਸਰ		ਖੀਵਾ	ਕਾਲੂ	ਭਾਣਾ
(ਮਰ ਗਈ ਵਿਧਵਾ- ਮੁੱਦੇ ਰਹਿਤ) ਹਰਿ	1 . ਸੂਰਜ □ ਚਰਨ ਸਿੰਘ (ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ. 1)		(ਬਿਨਾਂ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ)	ਕਰਤਾਰ ਉਰਫ	ਤਾਰਾ
				ਗੁਰ	# n
				ਮੰਗਟ ਸਿੰਘ	.

ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਾਦ ਹਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੀ ਗਈ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ* ਉਸ ਕੋਲ ਕਾਫੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਸੰਪਤੀ ਲਈ ਸਫਲ ਹੋ ਗਈ। ਉਸਨੇ 28 ਅਕਤੂਬਰ 1935 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਸੁਰੈਣ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ,

- (1) ILR 22 ਮੈਡ. 309
- (2) ਏਆਈਆਰ 1946 ਲਾਹ. 233
- (3) 61 ਐਲ.ਸੀ. 276
- (4) ILR 46 ਕਲਕ. 322

ਸੁਰੈਣ ਸਿੰਘ ਨੂੰ 25 ਸਤੰਬਰ 1944 ਨੂੰ ਦਾਨ ਕੀਤਾ। ਤਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਅਨਾਸ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ 29 ਅਪ੍ਰੈਲ 1945 ਨੂੰ ਹਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਲੱਛੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ 6 ਅਗਸਤ 1945 ਨੂੰ ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ, ਗੁਰਾਂਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਰਤਾਰ ਨਾਬਾਲਗ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਗਲੇ ਦੋਸਤ ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਰਾਹੀਂ ਸੁਰੈਣ ਸਿੰਘ ਵਿਰੁੱਧ ਹਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਛੱਡੀ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਹੁਣ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸਨ। ਉਸ

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ 7 ਦਸੰਬਰ, 1945 ਨੂੰ ਆਰਡਰ XXXII ਨਿਯਮ 7. ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਮਝੌਤਾ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੁਣ ਵਿਵਾਦ ਵਿਚਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵੀ। ਸੁਰੈਣ ਸਿੰਘ ਕੋਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਕਰਤਾਰ ਸਮੇਤ ਤਤਕਾਲੀ ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਲੈ ਲਈ। 1935 ਵਿਚ ਸੁਰੈਣ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਤੋਹਫੇ ਵਿਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਸਮਝੌਤਾ ਡੀਡ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਰੈਣ ਸਿੰਘ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਇਸ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਕਰਤਾਰ ਨੇ ਫਿਰ 17 ਅਗਸਤ, 1950 ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜੋ 1935 ਵਿੱਚ ਸੁਰੈਣ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਿਵਾਜ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਪੇਸ਼ ਸੈਸ਼ਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਹਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਇਹ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਾਲੇ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦਾ ਦਾਨ ਹੈ। ਲੱਛੀ, ਪਰ ਮਿਸ. ਲੱਛੀ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਹਫੇ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਪਰੋਕਤ ਸਮਝੌਤੇ ਤਹਿਤ ਸੁਰੈਣ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਤਾਂ ਵੀ ਅਗਲੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕਰਤਾਰ ਵੱਡਾ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਨਾਬਾਲਗ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਅਗਲੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਭਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਸੁਰੈਣ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਲੀਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ।

ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਕਿ 1945 ਵਿੱਚ ਕਰਤਾਰ ਨਾਬਾਲਗ ਮੰਗਣ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਵਜੋਂ ਇਸ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪੁਰਾਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਹੁਣ ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਸੰਨ ਹੋਰਾਂ ਅਧੀਨ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਐਨਆਰ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਵਿਚ ਇਕ-ਚੌਥਾਈ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਸਫਲ ਹੋਣ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਤੋਹਫਾ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਕਰਤਾਰ ਨਾਬਾਲਗ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਦੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੁਦਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ।

ਦੋਵੇਂ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕਿ ਕਰਤਾਰ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨਾਬਾਲਗ ਸੀ, ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਇਕੋ ਇਕ ਨੁਕਤਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਾਬਾਲਗ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਅਗਲੇ ਦੋਸਤ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਾਬਾਲਗ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਛੱਡੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦੇਵੇਗਾ।

ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵਾਰਸ ਵਜੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਦਈ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ। 1945 ਵਿੱਚ ਲਾਚਿਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਅਗਲੇ ਦੋਸਤ ਦੁਆਰਾ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਅਗਲੇ ਦੋਸਤ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਤਿਆਗ ਮੁਦਈ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਹ ਨਾਬਾਲਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਅਗਲੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਉਸਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਵੰਗ ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਅਗਲੇ ਦੋਸਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਭੁੱਲ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਜਾਂ ਘੋਰ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕਾਰਨ ਸੀ ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਅਗਲੇ ਦੋਸਤ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਬਣਾਏ:-

- “5. ਕੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 2 ਅਤੇ 3 ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਮੁਦਈ I ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਦਈ, ਮੁਦਈ ਮੁੱਖ ਸੀ ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਇਸਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ * ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਆਰਡਰ ਅਧੀਨ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ
II, ਨਿਯਮ 2 ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 11?”

6.

ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੁੱਖ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਵੀ ਉਸ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨਾਬਾਲਗ ਸੀ।

ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ II. ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦਾ ਨਿਯਮ 2 ਨਾਬਾਲਗਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਰਡਰ II, ਨਿਯਮ 2 ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਨਾਬਾਲਗਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਪਵਾਦ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੁੱਲ ਏ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ:- .

“ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਬਾਲਗਾਂ ਅਤੇ ਨਾਬਾਲਗਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨਾਬਾਲਗ ਦੁਆਰਾ 1903 ਅਤੇ 1904 ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਕਿਰਾਏ ਲਈ ਉਸਦੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਦੋਸਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਾਬਾਲਗ ਦੁਆਰਾ 1901 ਅਤੇ 1902 ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਕਿਰਾਏ ਲਈ, ਬਹੁਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦੇਵੇਗਾ। ਵਿਹਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਵਾਰ ਡਾਇਨ ਦੇ ਕੰਮ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਉਹ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਜਾਂ ਗਲਤ ਸਨ, ਜਾਂ ਨਾਬਾਲਗ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।”

ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ II, ਨਿਯਮ 2, ਉਰਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਦਾ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

^^ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨਾਬਾਲਗ ਹੈ। ਇੱਕ * ਦੇ ਕੰਮ ਸੁਰੈਣ ਸਿੰਘ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਆਚਰਣ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ / ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਸਨ

ਬਿਸ਼ਨ ਜਾਂ ਗਲਤ (ਗੋਪਾਲ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਨਰਸਿੰਗਾ ਰਾਓ ਨਰਾਇਣ. ਜੇ. ਅਤੇ ਹੋਰ, (1) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਲਈ ਨਾਬਾਲਗ ਆਪਣੇ ਅਗਲੇ ਦੋਸਤ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਅਗਲਾ ਦੋਸਤ ਘੋਰ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ (ਵੀਡੀਓ ਇਫਤਿਖਾਰ ਹੁਸੈਨ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਬੇਅਤੰ ਸਿੰਘ (2) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਉਸ ਦਾ * ਅਗਲਾ ਦੋਸਤ ਇਸ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਘੋਰ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਘੋਰ ਅਣਗਹਿਲੀ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਹੁਣ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਅਗਲੇ ਦੋਸਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਇੱਕ ਟੁਕੜੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਰਫ ਅਣਗਹਿਲੀ ਪ੍ਰਤੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਘੋਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਣਗਹਿਲੀ। ਅਗਲੇ ਦੋਸਤ ਕੋਲ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਛੱਡਣ ਦੇ ਚੰਗੇ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਗੁਰਾਂਦਿੱਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਨ। ਵਿਯਕਟ ਅਵਚਿਤ ਪਾਟਿਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਓਕਾਰ ਨੰਬੂ ਚੌਧਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (3) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਸਦੇ ਅਗਲੇ ਦੋਸਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਗਲਾ ਦੋਸਤ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ 1 ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਬਾਲਗ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਫਿਰ ਨਾਬਾਲਗ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ- ਕਾਰ ਤਾਰ ਸਿੰਘ ਲੈਟ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੰਗਟੂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਬੂਤ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ v ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਛੱਡਣਾ. ਅਗਲੇ ਦੋਸਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ^^ / ¹¹ ਗਲਤੀ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ¹, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਬਿਸ਼ਨ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਆਰਡਰ II, ਨਿਯਮ 2, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੇਡ।

ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਦੋ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਆਰਡਰ II, ਨਿਯਮ 2, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਾਕਤ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੋ ਵੱਖਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਤੋਹਫ਼ੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਵੱਖਰਾ ਕਾਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਆਰਡਰ II ਨਿਯਮ 2, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੋਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਪੁਰਸ਼ ਧਾਰਕ ਦੇ ਵਾਰਸ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਦੋ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇੱਕੋ ਹੈ (ਬੂਟਾ ਬਨਾਮ ਫ਼ੈਜ਼ ਬਖਸ਼, (1), ਅਤੇ ਦਰਬਾਰੀ ਲਾਲ* ਬਨਾਮ ਗੋਬਿੰਦ ਸਰਾਂ (2)।

ਫਿਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਪਿਛਲੀ ਸਮਝੌਤਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸਾਦੇ ਝਗੜੇ ਲਈ ਬੰਧਨ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਅਗਲੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਾਰਡ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਸਮਝੌਤੇ ਵਿਚ ਹਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੀ ਗਈ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਦਾਨੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਹਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਉਲਟਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਗਲਾ ਦੋਸਤ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

(2) ਐਲ.ਐਲ., ਆਰ. 46 ਸਾਰੇ. 822

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ